

Előfizetési árak:

ostán vagy háshoz küldve:
 Egész évre. 20.— kor.
 Félévre. 10.— kor.
 Negyedévre 5.— kor.
 Egy hónapra 1.70 kor
 Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KOZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egy cm. területenként 8 fillér.
 Nyilttér és magánérdekű közlemények soronként 40 fillér.

Megjelenik minden nap, az ünnepek és vasárnapok kivételével.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 13.
 Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.
 Előfizetés, hirdetés és magánérdekű közlemények felvétele.

Az inkompatibilitás.

Debreczen, okt. 10.

(—s.) Az új és befejező ülés első ülésén a néppárt részéről sürgetőleg felvetették az összeférhetlenségi törvényjavaslat kérdését, illetve interpelláltak a miniszterelnököt annak tárgyában.

Ez egyrészt a megszokott néppárti kötekedés akart lenni a szabadelvű párttal, másrészt pedig talán tényleg felvilágosítást kívántak a felől, vajjon a t. Ház elé kerül-e a jelen ülés alatt az inkompatibilitási javaslat?

Az utóbbi napokban ugyanis az a malicziózus hír kelt szárnyra politikai körökben, hogy az ugynevezett inkompatibilitási revisiónak előkészítése úgy van kicsinálva, hogy az új összeférhetlenségi törvény ezen az országgyűlésen ne legyen megalkotható.

A miniszterelnök felelete azonban egyaránt elvette életét úgy a politikai kaecának, mint a néppárti interpellációnak, miután nyíltan és határozottan kijelentette, hogy az inkompatibilitás törvénye, mint a

hogy kormányra lépésekor ígérte, még ennek az országgyűlésnek folyama alatt meglesz, előkészítésén pedig a bizottság dolgozik.

Ezt a bizottságot, mint tudjuk, még 1897-ben küldte ki a tisztelt Ház az összeférhetlenségi szabályok revidálására, akkor, mikor a Bánffy-kormány és a nagy szabadelvű párt elleni gyűlöletből, az egyesült ellenzék valóságos összeférhetlenségi hajszát indított a szabadelvű párt ellen, holott bizony szép számmal akadtak összeférhetlenségi esetek az ellenzéki sorokban is, nem is említve Ugron Gábor zabszállításait.

Igy keletkezett az ellenzéki áskálódásból valami üdvös dolog is, mert hiszen mi is azt valjuk, hogy a képviselők legyenek független és önzetlen férfiak, a kik mandátumukat ne tekintsek holmi jövedelmező állások elnyeréséhez szükséges oklevélnek. Csakhogy még azt is akarjuk, hogy az ellenzéki inkompatibilitások épen olyan szigorúan bíráltassanak el, mint a kormánypártiak.

Az új javaslat következtében

majd úgy lesz talán, de eddig mindig csak a szabadelvű összeférhetlenségeket üldözték és állították pellengérré s a többi csendesen meghuzta magát az ismeretlenség homályában, vagy eltűnt, elmosódott az ellenzéki Catoskodás nagy hangja és fénye mellett.

Az inkompatibilitási revíziót tehát mi is szívesen üdvözöljük, legyen világosság és legyen szigorú feddhetlenség az egész vonalon.

A törvénytervezetet a bizottság előadója a bizottságnak elvi megállapodásai alapján már elkészítette s mint hírlik, bemutatta a kormányelnöknek, a ki pedig most ujjal is ismételte a Házban, hogy ígéretének áll és a javaslatot még ebben az ülés alatt a Ház elé fogja terjeszteni.

A képviselőház bizottságiból. A képviselőház összeférhetlenségi bizottsága e hó 11-én, csütörtökön, közvetlenül az országos ülés után ülést fog tartani, a melyen határnapokat tűz ki azoknak az összeférhetlenségi bejelentéseknek a tárgyalására, a melyek még a nyári szünidő előtt a Ház elnökségéhez érkeztek s a Ház elnapolása következtében mindeddig nem nyerhettek a

TARCZA.

A megváltó.

(Rajz.)

— Na, már megint sirsz, mama? Óh, de csunya vagy, hogy annyit sirsz! 'Sz most nem vert meg a papa! Miért sirsz?

— Dehogy sírok, édes. Csak fáj a szemem, azért könyezik. — És sietve törli meg szemét. Azt hitte, az esthomályban nem veszi észre a kiesi; de ott ült az ablaknál és könyes szemében nedvesen tört meg az utcai lámpák fénye. És a gyermeknek oly éles szeme van!

— Na aludj, szívem, jó éjszakát! . . .

Nagynehezen ágyba kerül a kis léleggyötrő. Még a párnák közül is egyre felüti fejét és cseveg a legbadarabb dolgokról. A mama megvárja, míg végre teljesen megszűnik a kérdezősködés és csevegés, s a gyermek lassankint csendesedik s halk, szabályos lélegzete mutatja, hogy alszik mélyen. Akkor kimegy a másik szobába s betesz maga után az ajtót.

Milyen kegyetlenek is a gyermekek. Kiméretlenül teszik a fájó sebre kezüket s kíváncsian nézik a kínos vonaglást.

Oh, ha ez a gyermek nem volna! . . . Igen, mit is tenne akkor?

Akkor is csak hallgatna és türne — mit csináljon egyebet?

Élni csak kell — és neki nincs senkije, semmije. . . . Az a gondosan ápolt két kis fehér kéz úgy irtózik a nehéz munkától. És vállfűzőbe szorított szép karesu dereka hogy is tudna meggömbülni a szemrontó varrás mellett? Aztán utoljára is, nem olyan rossz az ő ura. Csak mikor néha-néha rá jön az órája. Olyankor nem látja három-négy napig s mikor aztán hazajön, vagy akárhányszor hazahozzák, majdnem mindenből kifosztogatva — — szájából ömlik a borgőz, arca kigyuladt, szemei vérben forognak. . . oh, akkor borzasztó! És olyankor vagy rögtön elalszik ott, ahová leteszik, vagy pedig dühöng, kiabál, követeli a pénzt, — ami már nincs — vad szemrehányásokkal halmozza el s eszeveszett féltékenységgel kinozza, gyötri. . . Oh borzasztó, borzasztó! . . . Az a tegnap esti jelenet is, mintha még most is látná, maga előtt — — mintha még most is hallaná durva hangját — —

— Add elő a pénzem, asszony! . . . Hol a pénzem, hova tetted? Gazdag voltam; hová tetted a gazdagságomat? Elprédáltad, ugye, cifra ruhákra, imádókra? . . . Hitvány kaczer asszony! Mindig csak az öltözködésen jár az eszed. . . Színház, bálók, sétálás, ugye-e? Meg a katonatisztek és a hadnagyok, ugye-e? Hát az a piros szalag a

hajadban? Összebeszélte jel? he? Hallgass, ne tagadd, te — — te — —

De hát hová is lett az a nagy gazdagság? Melynek varázsa úgy el tudta vakítani, hogy nem akarta meglátni tőle azt a korhely életet, melyet már az első hetek után tovább folytatott az ura és a melyért egykor játszva dobott el magától egy hü szívet, a Balázs Gábor hü szívet. Milyen könnyű vérrrel adta vissza jegygyűrűjét és csak nevetni tudta könyeit — egy férfi könyeit. Hja. . . a pénz csillogása fényesebb volt könnynél, gyűrűnél. És ha legalább megtette volna, a mire Balázs Gábor kérte, mikor örökre elbucszódtak, ha becsületes, hü maradt volna urához — —

De a hiúság. . . a könnyelműség és a keserűség is. . . Igen, igen. . . az is! Oh, hogy meg is bűnhődött érte! . . . Még most is kísértik az emlékek, most és mindig. Mintha még most is hallaná szavát: Szeresd az uradat, Lázár Lenka, jobban, mint engemet szeretted. De nehéz óra lesz az, mikor én megtudom, hogy másra vetted szemedet! . . . És ő csak vállát vonogatta, mosolygott és mikor az ura egyszer elutazott — igen — hogy is volt csak? A kis szőke hadnagnak olyan szép kék szemei voltak. . . Könnyelműség, könnyelműség! akkor este. Még az ablakhoz is odaállt és úgy várta! És aztán mit látott? . . .

A sötét utcában nagy zajjal gyülekez-

Legjobb, legüditőbb és legolesőbb a

Szolyvai ásványos gyógyvíz.

Kiváló gyógyhatású:
 gyomor-, torok-, tüdő-,
 vese-, hólyag- és
 köszvénybajok esetén.

Borral vegyítve a legkitünőbb asztali víz.

Kapható minden fűszerüzletben, vendéglőben.

bizottság utján való elintézését. — A képviselőház pénzügyi bizottsága ma, október hó 10-én, szerdán, az országos ülés után, a képviselőházban szokott helyiségében ülést tartott. Az ülés tárgya a tanácskozás sorrendjének megállapítása és az előadók kijelölése volt.

A szarvasi mandátum. Csáky Albin grófnak a főrendiház elnökévé való kinevezésével Szarvas város képviselőjében üresedés áll be. Ugy értesülünk, hogy az ottani szabadelvűpárt jelöltnek Bolza Géza grófot igyekeznek megnyerni. A mit nagyon érthetővé tesz az, hogy Bolza gróf régi híve a szabadelvűségnek és általános tiszteletnek és szeretetnek örvend Szarvason, kiváló egyéni tulajdonságai és a közügyek iránt tanúsított buzgó hazafisága miatt.

A verseczi főispáni szék. A verseczi főispáni székben szintén változás van küszöbön, a mennyiben Pálffy Elemér főispán megválni készül állásától és felmentését kéri tisztjétől. Utódjául Zákó Milán országgyűlési képviselőt sikerült megnyerni, a ki azonban családi gyászra miatt a főispáni széket csak ügyeinek rendezése után fogja elfoglalni. Zákó Milánt saját képességein kívül, családjának azon a vidéken kitűnő híre, nagy és jogosult népszerűsége is a legalkalmasabbá teszi e méltóságra. A főispáni tisztet addig is Pálffy Elemér fogja betölteni, a kinek azontul is lesz alkalma, hogy kitűnő képességeit más, megfelelő állásban érvényesítse.

Érdem és elismerés.

Debreczen, okt. 9.

(Sz. P.) Nap-nap után mindig közelebb jő az időpont, a mikor nagy Debreczen város minden lakosa rang- és valláskülönbség nélkül leróhatja elismerését érdemekben megöszült polgármestere előtt az általános tiszteletnek, közszeretnek örvendő férfi hivataloskodása huszonötödik évfordulója alkalmából.

Nem akarjuk serkenteni, buzdítani e város közönségét a valódi érdem elismerésére s ez elismerésből folyó kötelességére, nem akarjuk előzetesen meggyújtani a tisztelet fáklyáját az érdemes hivatalnok előtt, mert jól tudjuk, hogy e város népe, nagyok és kicsinyek egyaránt, tudni fogják kötelességüket s impozáns módon adnak kifejezést a jubileum alkalmából mélyen érzett ragaszkodásuk és tiszteletüknek.

Hiszen a ki huszonöt évi multjára visszatekint e városnak, lehetetlen csodálatlan nem néznie azt a rohamos haladást, melyet Debreczen az egészséges fejlődés terén kifejtett.

Huszonöt évvel ezelőtt egyéb sem volt Debreczen egy óriási nagy falunál, melybe ha idegen vetődött, bizony nem a legszebb emlékekkel távozott belőle. Nem volt egyetlen tisztességes járdája, kövezetlen utcáját sártenger borította s gyakran hatlovas fogat is elakadt egy-egy feneketlen kátyuban.

Most Debreczen egészen más képet mutat. Huszonöt év alatt mint a megifjodott Phönix ébredt fel hosszantartó álmából. A ki ma látja Debreczent, lát egy egészséges irányban haladó várost. Utcáin, terein, impozáns épületein mindenütt ott látható a továbbfejlődés nyoma.

És hogy Debreczen felébredt lethargiájából s a haladás terén felvette a versenyt a többi városokkal, bizonyára annak a nemesen gondolkodó, teenni, áldozni kész hatóságnak köszönhető, melynek vezére huszonöt év óta az érdemekben öszült polgármester.

Éles megfigyelés, kellő tapintatosság vezették ősz polgármesterünket huszonöt éven át e város fejlesztése terén. Meglátta a bajt, igyekezett is azt kellő tapintattal orvo-

solni. Megrajzolta lelkében Debreczen jövő képét s a viszonyokhoz mérten igyekezett is megvalósítani mindazokat a követelményeket, melyet egy — magát az országban nevezetesnek tartó — nagy város elbirálása tekintetében a haladó kor megkövetel. Nem dobott ki semmi pénzt hiába; megfontoltság vezette minden tettében, de a hol szükségét látta, kész szívvel, áldozatkész buzgósággal valósított meg sok mindent, a mivel örökre emlékezetessé tette nevét még a késő utódok előtt is.

Jól tudjuk, hogy a pusztá kötelesség teljesítése magában véve még nem érdem, de aki, — mint jubiláló polgármesterünk is, — a kötelességen felül annyi szeretettel, annyi aggodással, oly odaadó lelkiismeretességgel vezette a város ügyeit, méltán érdemli meg Debreczen város lakóitól a legteljesebb elismerést.

Az ő érdemeit nem máról holnapig nyuló alkotások fogják hirdetni. Huszonöt évi polgármesteri hivataloskodása alatt annyi jót, annyi üdvöset megteremtett e városban, hogy az idő tovasuhanása sem fogja az ő érdemeit a feledés ködébe burkolni.

Huszonöt év igen sokszor egy emberöltőt tesz ki. Sok jó és rossz nap elvonult azóta e mi városunk felett, mióta polgármesterünk eltörlte a közbizalom által nyújtott hivatalát. Megérdemli ez a tiszteletben eltöltött huszonöt év, hogy Debreczen város polgársága az igaz őszinte érzés melegétől áthatott szívvel gondoljon arra a kiváló férfura, a ki e huszonöt év lefolyása alatt kiemelte Debreczent régi, ósdi állapotából és oly várossá tette, melyben az idegen édes érzéssel legeltetheti szemeit.

A jól végzett kötelesség legértékesebb jutalma a nyugodt öntudat. Kívánjuk, hogy tetteid polgármesterünk majd jubileuma ün-

tek oda az emberek, felnéztek ablakára és mutogattak reá. És aztán lámpát, gyertyát — sok gyertyát — és a fehér hóban a friss véresepek. . . Oh, de zavaros történet! Nem tud már emlékezni sem tisztán. Hiszen olyan régen, régen volt minden. . .

Kezét homlokára nyomja, gépiesen tekint az ablakon, mintha ismét látni akarná . . . A sűrű hóhullás megállott s a nehéz vastag fellegek lomhán gomolyogtak szét.

A kis uteza csöndes, kihalt volt, alig jár egy-két ember. Lépteik zajtalanul süpednek bele a frissen hullott hóba.

A sötét égtől élesen válnak el a hóval borított házfedelek. Egy ezüstszerű felhő mögül előbukkan a hold, fényesen és hidegen veti le sugarait s a hó fehér fényével egyesülve, valami sajátságos világitást áraszt. Fénye csillogva törik meg az árokban megfagyott vizet. Koronként éles szél fúj végig, s lesöpri a házfedelekről a havat. Az asszony szeme elkáprázott. Ugy tetszett neki, mintha mind fekete foltokat látna maga előtt — a fehér hóban a piros véresepeket — e percben az ajtó zajtalanul kinyílt s egy magas, széles vállu férfi állt meg a küszöbön. — Lázár Lenka — szólt mély hangon — azt se mondd, hogy beljebb lépjek? . . .

— Ki az? — riadt fel az asszony, ijedten felugorva.

— Gyujtsál gyertyát, megösmersz mindjárt! — felelt a férfi, betéve maga után az ajtót.

Az asszony reszkető kézzel keresett gyufát, gyertyát, de amint arezába világított a jövevénynek, majd hogy ki nem ejtette kezéből.

— Ugy e, nem vártál, Lenka? . . . Kazag fel a férfi keserűen.

— Ugy-e, nem vártál? . . .

— Honnan jössz? . . . rebeg az asszony.

— Honnan, jövök Lenka? Gondolhatod, hogy honnan. A börtönből jövök. Hazaeresztettek. Kitélt a hat esztendőm. Mind kiültem. Egy nap hijja sinesen. Kieresztettek — és adtak intést, jó tanácsot. Csak az a kár, hogy a hat esztendőm nem adhatták vissza. Azért jöttem most hozzád, Lázár Lenka, hogy tőled kérjem vissza!

— Hagyj békét nekem — kiáltott az asszony — hagyj békét! Eredj innen. Semmi közöm hozzád.

— Nines most már, ugy-e? Mikor megölted az életemet. . .

— Én, Balázs Gábor? Én? Hogy mersz olyat mondani, te gyilkos! . . .

— Igen, gyilkos! Az lettem, te miattad lettem. Artatlant öltem meg, mikor téged kellett volna megölnöm, ezer darabra tépnem, mert leketlenebb voltál a kigyónál, rosszabb voltál a legrosszabbnál. Oh, de bolond voltam, hogy miattad tönkretettem az életemet. Miattad! . . . Százszor megsíratam, ezerszer megbántam azóta. Hat hosszú esztendőn keresztül átkoztalak éjjel-nappal téged — ki gyilkossá tettél, börtön lakójává, földönfutóvá. . .

— Magad tetteid magad azzá, Balázs! Nines mit szememre vessél. Miért tetteid? Én nem mondtam.

— Azért tettem, mert örült voltam! Mert szerettelek jobban az életemnél. Mi hasznom van most belőle, hogy olyan bolondul szerettelek? . . . Keserűen nevet fel, a fenyegetőleg, néma árnyként. . .

— Hogy engem ellőktél magadtól, hogy gazdagabbhoz mentél, azt elitürtem, mert azt hittem, jobban szereted őt s boldogabb leszel vele, mint az én szegénységemmel. . . Elméltél vele és nevetgélte, én csak néztem! . . . De mikor megtudtam, hogy szere-

tőt tartasz magadnak, Lázár Lenka, akkor megölttem azt a czudar kutyát! Bolond voltam, ostoba voltam — téged kellett volna megöljelek, hitvány, kazér asszony! . . .

— Ne bántalmazz, Balázs! Nines jogod hozzá! . . .

— Nines? De van. Szereztem hozzá jogot egész életem árán. És meg fogom magam bosszulni rajtad, úgy hogy megemlegetsz örökké. Ne félj, nem bántalak egy ujjal sem — de elmondom, majd férjednek, ha még nem tudja, hogy milyen asszony vagy te — és elmondom neki azt is, hogy mid volt neked az, a kiért én a börtönt kiültem. . .

— Balázs — az Istenre. . . csak azt nem! Elűz a háztól, ha józan. . . agyonver, ha részeg! Oh, Istenem, Istenem, hisz oly rég volt az. . . és most. . . most? . . . Mi lesz Irénből. . . Oh, Balázs, csak azt nem. . .

— Most tudsz sirni, ugy e, most tudsz könyörögni? . . . Hagyd el, nem vagy olyan szép vele, mint egykor a nevetéssel. De megkövült a szívem is a börtönbe — hat év óta nines egyéb kívánságom, mint hogy lássalak téged is oly nyomorultnak, mint én vagyok. . .

— Balázs — erodj innen — én segítségért kiáltok.

— Kiáltás hát, ha mersz. Azt hiszed, félek valakitől? Mim van nekem elveszteni valóm? . . . Itt fogom megvárni, míg férjed hazajött — részegen, ugy-e? Hadd gyönyörködjem benne, milyen gyöngéden szeret, milyen boldog vagy vele. . .

— Oh, Irén, Irén! — zokogott fel az asszony rémülettel, kétségbeesve s mintha e gondolat erőt adott volna neki, szilajon vetette magát a férfura, s erővel az ajtó felé kezdte vonszolni.

nepén e nyugodt öntudattól áthatottan tekinthessen vissza a letűnt huszonöt évre s lelkében érzett örömmel mondhasse el:

— Éltem, de nem hiába éltem! Az én tetteimet el nem muló betűkkel jegyezte fel Klié Debreczen város történelmébe!

Mi pedig, öt tisztelő, munkásságáért hálánkkal adózó polgárok, jubileuma ünnepén öntelt kebellet hajtjuk meg előtte az elismerés hófehér tiszta lobogóját, mint olyanok, kik méltányolni tudjuk az igazi érdemet s nem késünk azt megillető módon honorálni.

A kínai háború.

— Expressz tudósítás. —

Budapest, október 9.

Optimizmusnak mondottuk azt a berlini nézetet, hogy immáron megvannak a hatalmaságok közös eljárásának és a kínai bonyodalom rendezésének a biztos alapja. A mai tudósítások minden oldalról megerősítik ezt a nézetünket. A pénzpiacok europaszerte nagyon kedvezőtlenül ítélik meg úgy a diplomáciai, mint a kínai helyzetet és a német politikai körökben is egyre pesszimizmus kap lábra.

Ennek oka, hogy sem a kínai udvar magatartásában bekövetkezett fordulatról, sem a hatalmaságok megegyezéséről a múlt héten elterjedt biztató hírek nem nyerne igazolást. A kínai udvar visszavonulása Szinggan fuba, a birodalom belsejébe, elosztat minden kétséget az iránt, hogy a kínai politika változatlanul megmarad eddig követett útján. A japánok, akik bizonyosan jól ismerik a kínaiakat, fölöttébb aggasztó jelenségnek tartják az udvar székhelyének elhelyezését és ennek folytán beszüntették csapataik visszavonását. Fokozza a nyugtalanságot, hogy a kínaiak csapatokat gyűjtenek, éllemi és löszereket halmoznak össze Szinggan-fu körül, továbbá megint egyre merészebben lépnek fel boxerek és rendes katonák azokon a vidékeken, a hol idegen csapatok tá-

boroznak. Ilyen körülmények között sem értéket sem lehet tulajdonítani azoknak a kínai jelentéseknek, a melyek jobb ügyhöz méltó buzgósággal még mindig arról beszélnek, hogy az özvegy császárné szigorú rendelkezéseket bocsát ki a boxerek kiirtására és vezetőik megbüntetésére. A császárné ma ugyanazok az emberek környezik, a kik a bonyodalom kezdetekor voltak körülötte; a császár pedig fogoly, a ki nem tehet semmit. Elégge sajnálatos, hogy ezek a viszonyok egyáltalán nem siettetik a diplomáciai helyzet megjavulását. Jóllehet kétségtelen, hogy egyedül szilárd, egyöntetű eljárással lehetne üdvös eredményt elérni, azért mégis mindig újabb és újabb akadályok hátráltatják a megegyezést. Miután az október elsejei német jegyzék általánosan kedvező benyomást keltett, akkor jött a francia jegyzék, jórészt új kívánságaival, a melyek megint eltávolítják egymástól a már-már közeledő hatalmaságokat.

Ezekkel a nehézségekkel szemben csekély jelentőséggel bírnak a Kinában folyó katonai műveletek, így például San-hai-kvan elfoglalása folyó hó 3-án. Annál több figyelmet érdemel Oroszország külön hadjárata Mandzsuriában, a melynek nyilvánvaló célja az egész ország végleges elfoglalása.

SZÍNHÁZ.

A csillag fia. Tegnap este harmadszor került színre Bar-Kochba, a csillag fia. Az előadást közepes számu közönség nézte meg. Péchy László igen jó alakításban mutatta be a harezias szellemű, népe szabadságáért epedő Bar-Kochbát; tapsot is kapott érte. Csak az a baj, hogy néha sebes beszéde miatt egyetlen szavát sem lehetett hallani. Erről szokják le. Sikerével különben meg lehet elégedve. Bödi Ella énekszámai s átgondolt játéka nagy tetszést keltett s a kiváló művésznő sok tapsot kapott. Karacs Imre nagy tetszés mellett játszotta a gőgös római prefektust, míg Breznay A., mint a prefekt felesége aratott tetszést hódító megjelenésével. Bartha Eleázárja és Sziklay Pafosza a legridegebb kriti-

kát is kiállották. Az előadás gyors menete, összességében a rendezést dícséri.

A csillag fia ugyan mélyen alatta áll Sulamithnak, mindazáltal nem tartjuk oly darabnak, mely többszöri előadásra nem lenne érdemes. A Dina szerepe megérdemli, hogy legalább egyszer mindenki megtekintse.

A polgármester jubileuma.

Debreczen, október 10.

Az ünnepély programja.

Debreczen város közönsége méltó lelkesedéssel készül arra a magasztos ünnepélyre, a melyet a jövő héten esütörtökön, szeretett polgármesterünk jubileuma alkalmából, tartatnak meg.

A jubileumi ünnepség 17-én este 7 órakor a színházban tartandó díszelőadással veszi kezdetét. Ez alkalommal „Könyves Kálmán” dráma kerül előadásra, a melyet fényesnek ígérkező alkalmi tablau elős meg. A színházban izlésesen feldisztatik a város páholyát, a honnan a jubiláns nézi végig az előadást. A közönség határtalan érdeklődését a melylyel a jubileum minden pontja, úgy a színházi előadás iránt is viseltetik, ünnepélyesebbé teszi, ha a jubiláns iránt való tiszteletből a díszelőadáson mindenki estély öltözékben jelenik meg. Itt említjük meg, hogy a jubileumot rendező bizottság gondoskodott arról, mikép Debreczen összes testületeihez idejében elküldessenek a díszelőadás jegyei; azokból minden testület anynyit válthasson magához, a hány tagjával az előadáson képviseltetni kívánja magát.

Másnap, október 18-án d. e. 10 órakor tartja meg Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága diszközgyűlését a Bikaszálloda dísztermében, amelyen a jubileumi ünnepség legmagasztosabb része folyik le. A diszközgyűlésre hivatalos Debreczen minden testülete s a páholyokat városunk hölgyközönségének tartja fenn a rendezőbizottság. Tisztelettel értesítjük az érdekelteket, hogy a páholyjegy iránt sziveskedjenek a város háza I. emeleti 7-ik számu szobában Mihalovits Gyula urnál intézkedni, hol is a jegyek díjtalanul állanak a hölgyközönség rendelkezésére.

A diszközgyűlésen K. Tóth Kálmán bizottsági tag üdvözli a jubiláns és nyújtja át neki Debreczen közönségének „Arany könyvét”, amely az üdvözlő feliratot és a polgárság aláírását tartalmazza. E helyen ismételten kérjük a közönséget, férfiakat és hölgyeket egyaránt, hogy siessenek aláírásukkal gazdagabbá és értékesebbé tenni ezt a díszes ajándékot. — Az arany lapok minden testületnél aláírhatók. Ne maradjon el senki. — Az ivtartók pedig nemes munkát teljesítenek, ha buzgólkodnak azon, hogy a kibocsájtott arany lapok teljesen betölve érkezzenek vissza, — ezzel segítik elő, hogy a remekmű idejében elkészülhessen. A kiadott arany lapok legkésőbb okt. 15-ig a városkázán Mihalovits Gyula urnál nyújtandók át, a hol aláírások is teljesíthetők és a hol bárki, bármikor kaphat ilyen arany lapokat. A cél az, hogy Debreczenben minden felnőtt férfi és nő aláírja.

A diszközgyűlés után nem lesznek testületi tisztelgések. Helyette impozáns lámpionos menet készül, a melyben Debreczen valamennyi testülete összesen 1500 lámpionnal vesz részt. A lámpionos menet este fél 7-kor indul a főiskola udvaráról, élén az

Balázs Gábor földühödve taszította el magától az asszonyt s haragtól, dühtől elvakítva tiporta le a földre. — Nyomorult, hitvány asszony, — hörgött — te vagy az oka mindennek, megfojtalak, mint egy kutyát...

E pillanatban kinyílt a mellékszoba ajtaja, s a kis leány, a lármától fölriasztva álmából, ijedten szaladt ki. Szőke haja borzosan omlott vállaira, kis rózsaszín lábai, mint két rózsaszín, látszottak ki kurta ingecskéje alól; oly üdén, ártatlanul nézett ki a homályos szobában, mint mikor tavasszal a rózsapiros barackvirág lehull a fáról a szennyes, sötét földre.

— Mama, mama — kiáltott siró hangon, odaszaladva anyja mellé. — Hagyjanak békét a mamának, Nem szabad megverni a mamát...

Hangosan sirva, fonta karjait nyaka köré s mindenképen igyekezett felemelni a földről a térdeplő asszonyt.

Balázs Gábor némán állott ott helyében, karjai meredten csüngtek le oldalán — s mintha messze, messze valami sűrű fátolon keresztül látta volna a térdeplő asszonyt, mellette a siró gyermeket, a gyertya vörösös fényét s az ablakon keresztül a hold fényétől megvilágított havas házfödeleket...

— A te gyermeked ez, Lázár Lenka? — kérdé végre lassu, elváltozott hangon.

— Az enyém, ne bántsd — felelt az asszony felindulástól lihegve, s védőleg tartotta el a kis leányt.

— Ne féltsd — szólt Balázs Gábor csendesen, s a mint odahajol a gyermekhez, egyszerre kiesordult szemeiből a könny; úgy tetszik neki, mintha a hat kínos, becsületes év emléke mind messzebb-messzebb tűnne; a harag, gyűlölet és

bosszu, mintha mind egymásután vesznének el a gyermek két fényes szemébe, melynek félénk tekintete, mintha néma kérelem volna, könnyhullatása, mintha imádság volna, mosolya, mintha béke volna...

— Mindenem ez a gyermek, Balázs, mindenem — zokog az asszony. — Tudom, hogy bűnös voltam, vétkes voltam, könnyelmű, rossz, de meg is bünhödtem érte, nagyon meg. Oh, ha ez a gyermek nem volna, Balázs, rég véget vetettem volna már mindennek... de így érte, Balázs — érte...

Balázs Gábor két erős karjával átfogta a gyermeket s fölemelte magához.

A gyermek előbb ijedten ellenkezett, de midőn látta, hogy nem bántja senki, lassanként megnyugodott s békésen tűrte, hogy az idegen ember csókjaival halmozza el szemét, arcát, kezeit...

— Hogy szerettem a gyermekeket — szól önfelédten Gábor — akkor régen, mikor még...

És úgy tetszik neki, mintha álmodt volna; mintha beteljesült volna mindaz, mit egykor hitt és remélt; mintha hosszú, csöndes, boldog életet élt volna át, melynek minden napja áldott, minden keserve édes, melynek öröme hajnalhasadás, bánata permetező felhő...

S karjaiban a gyermekkel hosszasan, némán néz a földön heverő asszonyra.

— Viseld gondját a gyermeknek — szól lassu, vontatott hangon s ölébe teszi a kis leányt.

Aztán csendesen kilépett az ajtón, a havas, sötét éjszakába... A nyitva felejtett ajtón befújt a szél s lobogtatni kezdi a gyertya lángját, hogy az árnyékok tánczolnak a falon.

Anna.

Egyetértés zenekarával és a polgármester lakása elé vonul. E helyen Debreczen közönsége nevében dr. Bartha Béla jogakadémiai igazgató üdvözlö a jubiléumot, Debreczen összes dalos egyesülete pedig szerenáddal tisztelik meg.

A lampionos menet után, este nyolcz órakor diszbankett lesz a Bika-szálloda nagytermében, a melyre a bankett jegyek 14 től kezdve Szentkirályi Tivadar üzletében válthatók meg.

Debreczen közönségén áll, hogy ez az ünnepély méltó legyen a jubiléum érdemeihez. Tegyük nagygyá, fényessé és emlékeztetessé ezt a napot.

Tisztelettel
a rendező bizottság.

Diszközgyűlés a polgármester jubileumán.

Debreczen szabad királyi város törvényhatósága a polgármester jubileumán napján, október hó 18-ikán diszközgyűlést tart, melyre a következő meghívót köldötték szét:

Meghívás Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottságának, Simonffy Imre kir. tanácsos, polgármesterkedésének 25-dik évfordulója alkalmából folyó 1900. év okt. 18-dik napján, esütörtökön délután 10 órakor, az „Arany Bika” szálloda nagytermében tartandó diszközgyűlésre.

Tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. Üdvözlő beszéd és emlékirat átadása. 3. A polgármester válasza.

Debreczen sz. kir. város törvényhatósága, együtt érezve a város minden rendű és rangu lakosával, hálás örömmel nyújtja az előismerés koszoruját azon férfinak, a ki negyedszázadon át hűséges, becsületes munkálkodással, — tapintatos, böles belátással intézte, vezette városunk ügyeit és a ki városunk fejlődése körül el nem hervadó érdemeket szerzett. Készséggel s örömmel ragadja meg az alkalmat, hogy a 25-ik évforduló napján, osztatlan szeretetének s tiszteletének méltó kifejezést adjon.

Törvényhatóságunk ezen lélekemelő ünnepélyére hazafias tisztelettel meghívom s felkérem, hogy azon megjelenni sziveskedjék.

Debreczen, 1900. október hó 8.

Gróf Degenfeld József,
főispán.

Az új évnegyed alkalmából felkérjük t. előfizetőinket, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek.

Együttal tudatjuk, hogy ugy, mint az utóbbi években mindenkor, karácsonyra most is megküldjük t. előfizetőinknek a

„Csokonai naptár“-t

teljesen díjtalanul, még azoknak is a kik október hónapban fizetnek elő egy negyedévre.

HIREK.

— Az adófizető közönség figyelmébe. Folyó hó 12. és 13-án, azaz pénteken és szombaton a városi adópénztár és adókövető hivatalok surolás és takarítás végett zárva lesznek.

— A rendőrség érdemei. Nem mulaszthatjuk el, hogy elismerésünket ki ne fejezzük a rendőrségnek tapintatos és éber tevékenységéért, amit az egész vásár alatt

tanusított. Különösen jól bevált a bűnügyi osztály főnökének az az intézkedése, hogy a rendőrbiztosok jó része polgári ruhában elegyedett a vásáros nép közé s így a különféle városokból ideserezt zsebmetcsők, kiknek mindenestre tudomásuk volt erről, minden második emberben rendőrt sejtettek. Nagyobb zsebmetcsés vagy lopás az egész vásár alatt nem történt s ha volt is itt-ott zsebtolvajlás, nem sok idő telt bele s a tettes már a rendőrség börtönében hűsült. Gratulálunk a buzgó és eredményes munkálkodásukhoz!

— Diszes esküvő. Diszes esküvő volt ma délelőtt városunkban. Bábay B a y Barnabás borsodmegyei földbirtokos és neje sz. kisszántói D o b o z y Vilma fia, bábay B a y Bertalan honvédhuszár főhadnagy esküdött örök hűséget kölcseni K ö l c s e y Sándor kir. ítélőtáblai bíró és neje sz. hiripi és ivácskói B ö s z ö r m é n y i Ilona kedves és szeretetreméltó leányának, H e l l á n a k. Az esketésnél tanúként kisszántói D o b o z y Dániel földbirtokos és dr. K l u p á t h y Jenő egyetemi tanár szerepeltek.

— Zarándoklás Mária-Pócsra. Firczák Gyula görög katolikus püspök f. hó 12-én — pénteken — délután indul el kíséretével Ungvárról a mária-pócsi bucsura. Nyiregyháza meghál s reggel kocsin megy át Pócsra, míg az utban eső templomokban imát mond. Délután érkezik meg a bucsujáró helyre, ahol lelkesen készülnek a fogadtatására. Vasárnap misét mond fényes segédlettel. Mint értesülünk, Debreczenből is sokan vesznek részt a bucsun.

— A Debreczeni Tornaegylet választmányi ülése, mely hétfőn, f. hó 8-án volt, több, az egylet életére nézve érdekes ügyet tárgyalt. A titkár bejelenti, hogy az országos diákkongresszusnak április 28-án Debreczenben rendezett atletikai versenyén egyletünk tagjai egy első, két második és három harmadik díjat nyertek. A juryben az egylet hivatalosan képviselve volt; egyletünk alelnöke Dobiecky Sándor lovag a jury elnökeként szerepelt. Öröndetes jelenség, hogy a Magyar Athletikai Clubnak október 14-iki versenyére egyletünknek 4 tagja 8 számban nevezett; e tagok: Dayka Endre, Demkő Sándor, Kerekes Zoltán és Rudóli Imre. A versenyzőket az egylet titkára, dr. Horvay Róbert kíséri a versenyre. Az egyletben az első félév folyamán 21 új tag lépett be és 13 jelentette a kilépését; a rendes és pártoló tagok száma jelenleg 99. A Magyarországi Tornaegyletek Szövetsége az egyletre kirótt szövetségi járulékokból az 1893-1897. évekre eső 50 forintot, tekintettel az egylet akkori gyenge anyagi helyzetére, — már tavaly elengedte azon feltétel alatt, hogy az 1898. évtől kezdve a járulékot újra fizeti az egylet. A választmány kimondja, hogy a Szövetségben való megmaradás kívánatos. A nyári szünet alatt az idén is bejárhattak a tornaórákra a középiskolai felsőbb osztályok tanulói; a nyáron 12 ily tag volt, kik 3-3 koronás díjat fizettek. A vívótanfolyam vezetésével a választmány ez évben ifj. Sz. Benedek Sándor vívómestert bizza meg. (Erről külön felhívás olvasható.) A tavalyi vívótanfolyamról tett titkári jelentés alapján a választmány elhatározza, hogy a díjakat feltétlenül előzetesen kell beszélni, ha az egylet nem akar ráfizetni. Ép azért vívószerkeket sem ad, hanem mindenki a sajátját használja. Tekintettel arra, hogy a főiskola igazgatósága újabb határozat értelmében többé nem foglalja le az indexet bejelentett adósságok fejében, a választmány kimondja, hogy az egyleti tagsági díj a beiratkozásnál előre fizetendő. Több tagnak a nevét, kik nagyobb hátralékkal vannak megterhelve, a választmány a tagok lajstromából törli s az ügyészt a hátralékok perlésével bizza meg. Az eddig járatott Tornaügy ez. szaklap mellett ezentul a Sportvilágot is járatja az egylet. Új egyleti jelvény választása határozatván el, a titkár megbízást nyer, hogy mintákat szerezzen be s tegyen előterjesztést. Több választmányi tag eltávoztván a városból vagy kilépvn az egyletből, ezek helyeinek betöl-

tését most elejtik, mert a tisztikar és a választmány 3 évi mandátuma ez év végével ugysis lejár. A tavaly életbe léptetett havi estéket, melyek minden hó első péntekén tartatnak a Dréher féle vendéglőben, a választmány ez évben is fentartja, alkalmat kívánván nyújtani a nem tornászó tagoknak is az érintkezésre. Ulés után a választmány tagjai is a tornászó csoportba vegyültek. Dr. Horvay Róbert egyleti titkár.

— Samu Mihály orra. Samu Mihály gazduram becsipett némileg az este s kifelé iparkodott a Kossuth utcán. Utközben egyre az egyensúly föltalálásán törte a fejét, de az a fej ugyancsak nehéz volt s huzta lefelé a tulajdonosát. Így történt aztán, hogy Samu Mihály megunva a balanczírozást, leheveredett az uton, de olyképen, hogy az orra a sinekre került. A lóvasuti hoosis pedig nem vette észre s neki hajtott, fölrázta boldog szendergéséből Samu gazdát, kit ekkor már a hetedik menyébéli korezmában hordott az álom koboldja. Nem történt más baja, csak lement a bőr az orráról. Fogadkozott is ma erősen, hogy soha többé nem jár a lóvasut mentén, de legkevésbé fekszik a sinek mellé.

— Borsos számla. A budapesti Hungária szálloda a perzsa sahnak a szállóban való időzése alkalmából 178.000 koronáról szóló számlácskát prezentált a magyar udvari marsalnak, miután a perzsa sah, ó Fel-ségének a királynak volt a vendége. Vasárnap délután ismét Budapestre érkezett a sah, de most már a saját költségén lakik majd a Hungária szállóban. Jó szerencse, hogy a sah nem ijed meg az ilyen számláktól, máskülönben olesőbb éjjeli szállás után nézne.

— Kirabolt tanya. Szabó János árendás Pacz-erdő 6. szám alatti tanyáját, míg ő a feleségével együtt a vásáron volt s csak egy 7 és egy 2 éves leánygyermek maradt otthon, sárándi vályogvető ezigányok feltörték és kifosztották. A rendőrség nyomában van a tetteseknek.

— A rokon. A mostani országos vásáron történt, hogy egy juhász szamarat vásárolt és megindult vele hazafelé.

A csökönyös állat azonban semmi szép szóra nem akart nekiindulni az utnak. A juhászt kihozta sodrából ez érthetetlen szeméni viselkedés s botja boldogabb végével ütlegelni kezdte.

— Ugyan már minek üti annyira azt a szegény jószágot? — szól hozzá egy jószívű neni.

— Tan rokonja magának, hogy ugy sajnálja? — vágott vissza a jókedvű juhász.

— Dühös matróna. Sipos Péter Homokkert H. járás 230 számú háztulajdonos lakóasszonya tegnap a szobájában fát vágott. A házigazda bement hozzá s szépen felszólította, hogy ne rongálja a szobája pal-lóját. H a l a s i Ferencné — a lakóasszony — ezen a szerény hangon előadott kérésre ugy dühbe borult, hogy felkapott egy ezukortörő bunkót s ugy fejbe vágta vele a 75 éves öreg embert, hogy az véresen esett össze. Az orvosi látlelet szerint 8 nap kell hozzá, míg a szegény öreg ember meggyógyul. A dühös matrónát felelősségre vonják.

— Megvadult táltosok. Herskovics Ármín ócskaarus összevasarolt egy esomé butorfélét s miután nagy nehezen sikerült felrakodni vele két tüzes pejesikója által vontatott taligájára, megindult vele a Szent-Anna-utca felé. Lassan ballagott a Tündér meg a Kolbász mellett s a jó üzletről, meg arról gondoskodott, hogy fogja ezt a sok portékát egymaga lerakni a taligáról. Ábrándozásából ötlet is, meg a busuló jószágait is, egy mellettük elvágató biciklik riasztotta fel s nosza, a megijedt táltosok örök száguldásba kezdtek. A megszeppent Ármín utánuk. Még nem értek a Gondy ház elé, már le volt rakva a kanapé, siffon meg a többi ujonnan szerzett butor, míg a két jószág tovább futott a már kerekítettől is megfosztott taligával, míg a Pacz-utca sarkán — a hol ép akkor ment át a kisvonat — megállott a két értelmes állat, nehogy el-

gázolják a robogó vonatot. Természetesen már akkor ember-ember hátán állott a „vész” színhelyén s akadtak jólelkű emberek, a kik segítségére voltak a póruljárt Arminnak a megrongált butorok felrakásában.

— **A Nobel díj.** Nobel, a világhírű dinamitgyáros végrendeletében tudvelevőleg óriási összeget hagyott oly célra, hogy kamataiból minden öt évben a legkiválóbb tudóst, vagy költőt százezer márkával jutalmazza meg. A jutalombírák nemzetközi bizottság itéli oda, melynek székhelye Stockholm. Ezek hosszú sora óta nem tudnak megállapodni a díjak kiosztásában. Most végre a díjat mégis kiadják. A bizottság Finsen tanárt, a fénygyógyítómód feltalálóját jelölte ki legméltóbbnak arra, hogy a legderekabb orvosnak szóló óriási díjat megkapja.

— **A nézés.** Bámulja két taligás a komédiásbódé falára kiakasztott nagy képet, mely Tököli elfogatását ábrázolja.

Tököli ott áll a közepén megkötözött kézzel s vadul tekint a kárörvendő törökökre.

— No, hajja, ez oszt a nízis! — szólt meg egyik. — Ha én úgy tudnék tekinteni, szaladna előlem a lendőr esze nikü!

— **Vivótanfolyam Debreczenben.** A vivás sportjának megkedveltetése és minél szélesebb körben való terjesztése érdekében a „Debreczeni Tornaegylet” hétfőn tartott választmányi ülésében téli vivótanfolyam rendezését határozta el, melynek vezetésével ifj. Sz. Benedek Gyula helybeli ismert vivómestert bizta meg. A tanfolyam 6 hónapig tart és pedig 1900. október 16-ától 1901. április 16-ig. A résztvevők heti három órában nyernekt oktatást az olasz rendszerű vivásban és pedig kedden, csütörtökön és pénteken esti 6-7 óráig az egyet Páterfia-uteza 76 sz. alatti vivótermébe. A tornaórák a többi napokon lévén, minden tag tornázhathat és vivhat is. A hat havi kurzus díja tornaegyleti tagoknak 24 korona, nem tagoknak 36 korona. Ez összeg vagy három havi, vagy egy havi előleges részletekben is fizethető. A beiratkozásnál azonban legalább egy havi díj fizetendő, vagyis tagok részéről 4, nem tagoktól 6 korona Mindenki saját vivószerét használja. A beiratkozásnál Benedek vivómester utján is rendelhető a felszerelés, előnyösebb árban és pedig olasz kard, keztyű és fejvéd 22 koronáért.

A beiratkozást az első órán okt. 16-án, kedden 6-7 ig az egyet titkára dr. Horvay Róbert vagy Benedek Sándor vivómester fogadja el. Minden aláíró kötelezi magát az egész hat havi tanfolyam látogatására, illetve a teljes résztvételi díj lefizetésére. Csakis ilyen biztosíték mellett lehetséges oly csekély árakat állapítani meg. A ki a tornaegyletbe is be akar lépni, az tagsági díj címén, úgy mint eddig, 10 koronát fizet egy évre, félévi részletekben. Az egyleti év a polgári évvel esik egybe. A ki július 1. előtt lép az egylet tagjai közé, az a teljes tagsági díjat fizeti, a július 1. után belépő tag pedig csak a felét. Az egyleti tagság legalább egy évig s azután addig tart, míg az illető kilépési szándékát az elnökségnek írásban be nem jelenti. Debreczen, 1900. okt. 9. Dr. Kenézy Gyula elnök, dr. Horvay Róbert titkár.

— **Az Angol királyné szálloda** fényesen berendezett éttermében megszokta már az előkelő közönség, hogy színház után gazdag és választékos friss vacsorát talál, de hogy a nagyérdemű közönség az izletest minél kellemesebben élvezhesse, Hauer ur gondoskodott arról is, hogy nála városunk országsherte híres zenekara naponként felváltva működjenek, sőt tovább ment, mert az áldozattól vissza nem riadva, kávéházát ujjannan oly modernül rendezte be, hogy azzal a legfokozottabb igényeket is kielégítheti.

— **Óvatos férj.** A vidéki házaspár ott sétálgatott a vásártéren, hol a különféle komédiásbódék szörnyű zajt csapva kínálják magukat.

— Megállnak egyik lövőkomédia előtt, hol különböző dróton rángatózó alakok keltenek általános tetszést a tolongó publikum között.

Nézze mán, hallja kelmed, hogy kapkodja ott az ember befelé a gombóczot, ni! — kiált fel Julcsa asszony, méltó csodálkozással.

— Hallgass, asszony, — inti a férj. — Még majd észreveszi a komédiás, hogy bámulunk, osztán antrétot kell fizetni!

Julcsa asszony nem is merészelt aztán megmukkanni.

— **Pénz a dohányzacskóban.** Szabó Márton atyánkfianak ugyancsak drága mulatságot rögtönzött a dohányzási szenvedélye. — Egy esikót adott el a vásárban s az érette kapott tizforintos bankót betette a dohányzacskójába Majd betért egy kis bufelejtőre egyik csapszékbe s ott megismerkedett egy pástzoremberrrel, kit megkínált a jó trafikból. Vidáman diskurálgattak egyideig s azután eltávoztak a csapszékéből. Mikor Szabó hazafelé igyekezett, eszébe jutott a pénze. Elővette a zacskót, de bizony abban nyoma sem volt a esikó árának. Az ismeretlen pástzorembert bizonyosan kikereste belőle rágyújtás közben. Szabó uram most tépi a haját és szidja a paklit.

— **Felfeszített postaszekrény.** Valami éretlen suhanéz vagy részeg kompánia az elmúlt éjjel beszakította a Hatvan-utczán az egyik falhoz erősített postaszekrényt. Reggel találta meg valamelyik rendőr, a ki aztán felvitte a bűnügyi osztályhoz. A szekrényben mindössze két darab levelezőlap volt.

— **Férfi cipők kizárólag osakis a legjobb minőségű férfi cipők érkeztek Fekete Jakab ur dívat, kalap-, fehérnemű és cipő-üzletébe.** Debreczen, Főtér, kistemplom mellett. **Olcsó, szabott árak.**

— **Képes levelező-lapok legújabb és legnagyobb választékban csak a Csokonai-papírkereskedésben kaphatók.**

Az őrmester bőröndje.

— Tragikomikus történet három fejezetben. —

Elő fejezet.

Püspök-Ladányon vagyunk a vasuti megállóhely harmadik osztályú várótermében. Künn nagy zakatolás. Vonatok jönnek, vonatok mennek. Van sipolás, gőzsustorékolás, utazók zaja, kiabálás itt is, ott is, amiképen szokott lenni.

A váróterembe magas termetű szőke férfi lép, kinek testén őrmesteri egyenruha feszül. Látszik a kiabrázolódsán, hogy nem magyar eredetű, hanem valamelyik erdélyi szász család nevezheti jogos tulajdonának.

A szász őrmester Galicziában van állomáson a mentelepnél. Most utazik oda vissza hazulról. Szabadságot kapott egy hétre, mert a nőtstvére férjhez ment egyik porcellánpipás Hanshoz.

A hosszúra nyújtott testalkatu őrmester nagyon ki van merülve. A sok lakodalmasz is megártott, meg a hosszú utazás is. Alig, hogy a váróterembe lép, ledobja magát egy székbe, kezében czipelt bőröndjét maga mellé teszi s nemsokára oly ékes horkolásba kezd, mintha az utolsó itélet harsonáját fuvatnák vele.

A légmentesen záruló ajtó ismét megnyílik és egy tót atyafi lép a terembe csoszogó boeskorral a lábán. Reszkető félelemmel tekintget körül egyideig, azután leülepedik egyik lőczara.

Motyóját a lába közé szorítja, nehogy valamelyik élelmes tolvaj eltulajdonítsa és ő is átszenderül az álmok birodalmába.

Második fejezet.

Fiatal ember lép a váróteremben. Hiuz tekintettel néz szét s hirtelen támadt jó ötlettel a tóthoz közeledik.

A tót alszik, mint a bunda, de a kemény rázásra életre serken.

— Hova utazik maga? — kérdi a fiatal ember.

— Hát csak megyem a Kassába!

A fiatal ember mosolygó képet vág. Kegyeteljesen kijelenti, hogy épen ő is utazik. Milyen

derék lesz együtt utazniuk! Legalább elbeszélgetnek az unalmas uton.

A tót atyafi még jobban megörült, hogy egy ily derék utazótársra tett szert, mert hát ő most ült életében először gőzkoosin. Jó, ha van egy olyan ismerőse az embernek, a ki az utazás labirintusában jóakaratu gyamolítással elvezérelgeti.

A fiatal ember aztán pálinkával is megkínálta érdemes tótuukat, a ki e nagy leereszkedést jóleső érzellemmel fogadta.

— Van-e már jegye? — kérdezte tőle a fiatal ember, minekutána három pohár gügyit leöblintett.

— Még nincsen!

— No, hát menjen és váltson nekem is!

— Dehogy megyek! — tiltakozott a tót — Nem tudok én ahhoz. Inkább váltson az ur, mert én felek itt hagyni a pakkomat.

A fiatal ember hirtelen hátralép s a mélyen alvó őrmester bőröndjét felveszi és oda viszi a tóthoz.

— No hát itt van a bőröndöm, vigyázzon reá, mig megváltom a jegyet!

A tót a zsebébe nyul s odaad egy tizforintost a fiatalembernek, aki azzal a biztatással, hogy majd visszahozza a jegytől maradt felesleget, hirtelen eltűnik.

Az őrmester alszik, mint egy öreg ágyu; a tót magába melyedve bámul a bőröndre, hogy valami módon el ne tűnjék előle.

Harmadik fejezet.

Idő telik, idő mulik. Az őrmester felriad valami csemetésre s nagy rangosan nyul le a bőröndje után, de kezei a levögőben kaparásznak.

— Mi ez? — ugrik fel rémülten. — Volt nekem bőröndöm, vagy nem volt? Mert ha volt, nincs!

Egész mivoltában kiegyenesedik és a leg-savanyuob alakura kiabrazolt tekintettel néz körül a teremben.

Meglátja a tótot, előtte a bőröndjét. Hirtelenében oda fut s torkon ragadja az atyafit, ki e nem remélt támadásra majdnem lefordult a lőczaról.

Majd a bőröndöt ragadja meg, de akkor a tót is eszméletre ter. De már oszt csak nem viszi el semmi emberfia! Mivel számolna ő be annak a fiatal embernek, aki reabizta?

Ő is megragadta a bőröndöt s huzta visszafelé teljes erejével.

— Mit akar maga? — rivalt rá az őrmester az édes anyanyelvén. — Hát maga még az én bőröndömet veszi el?

— A magást? Mar hogy lenne ez a magáé?

— De az enyém!

— De nem az! Ez egy fiatal uré, aki rámbizta, hogy ügyeljek reá, mig jegyet vált maganak, meg nekem is Kosiczára.

— Hat nol van az a fiatalember?

— Mondom, hogy jegyet ment váltani! Én is oda adtam neki tiz forintot, hogy váltson nekem is.

Az őrmester rendőr után kiabál. Végre bejő egy, a ki keresni kezdi a fiatal embert, de persze sehol sem találja. Eltűnt az alaposan a tót atyafi tiz forintjával.

Az őrmester igazolja, hogy csakugyan az övé a tót által oly hűségesen őrzött bőrönd. Hozzá is jut a jogos tulajdonához és elutazik.

A tót atyafi, mivel krajezar nélkül maradt, nem tudott jegyet váltani és nem is utazhatott el.

Ott szaladgált fel és alá a perronon, miat a ki megörült s kiabált torkaszakadtából!

— Á-já-jáj! Se bőrönd, se tiz forint! Á-já-jáj!

Utóvégre kényszert ut-levéllel kellett a hatóságoknak Kosiczára utaztatni, hol most bizonyosan haját tépve átkozza azt a jóindulatu fiatal embert, ki őt a tiz forintjáért három pohár pálinkával megraktálta.

Vidám diák.

KÖZGAZDASÁG.

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzése.

Debreczen, okt. 10.

Piaczi árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza	uj. veres minőség	77	6.65—6.75
"	"	78	6.75—6.85
"	"	79	6.85—6.95
"	"	80	6.95—7.05
"	sárga	78	6.70—6.80
"	"	79	6.80—6.90
"	"	80	6.90—7.—
Rózsa	uj.	71/72	6.30—6.40
"	"	73/74	6.35—6.45
Árpa			5.35—5.45
"	(jobb)		5.75—5.85
Zab			5.30—5.50
Tengeri			6.50—6.60

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

A képviselőház ülése.

Budapest, okt. 10. A Házban Széll Kálmán miniszterelnök betérjlesztette a trónörökös házasságára vonatkozó törvényjavaslatot, mely az eskü megismétléséből áll.

Lukács miniszter betérjlesztette az expozét, 37,880 korona fölösleggel. Daczára, hogy nagyon rossz év volt és nagyon rossz termés, 23 millió koronával nagyobb volt mégis a múlt évinél a bevétel, — mondta Lukács.

A valutánál dicsérte a bankot. Rátkay közbeszólt:

— Kár dicsérni!

Továbbá bejelentette a háznak Lukács miniszter, hogy 868 szövetkezet egyesült az országos központi szövetkezetben.

Sajnálja a törekvést, hogy a központból egyes szövetkezeteket elvonnak felekezeti alapon való egyesítés céljából. (Nagy mozgás a néppártnál. Zajongás.) Az adóreformot csak a jövő ciklusban terjeszti elő.

A sör adót azonban leszállítja.

A budget keretén túl több milliós költséget fog kérni vasúti beruházásokra, alföldi műút hidjára stb. (A jobboldal zajosan tapsolt.)

Ezután a gazdasági törvényjavaslatot tárgyalták. Ehhez a tárgyhöz hozzászólt Rigó, Rossival, Major, Kossuth és Darányi.

Ügyvédi nyugdíjintézet.

Budapest, október 10. Az országos ügyvédi kongresszus mai gyűlésén a kamarák küldöttei elhatározták a kényszer nyugdíjat mindenkire kötelezően. A kamarák a végrehajtható közokirat jellegű határozatot maguk kapják meg; nem fizetés esetén az illető ügyvéd felfüggeszthető.

Elítelt rágalmazó.

Budapest, október 10. Eperjessy István rágalmazás miatt Demjén József ellen sajtópert indított. A mai tárgyaláson a törvényszék Demjént 7 napi fogházra és a költségek megtérítésére ítélte.

Eltűnt francia hajók.

Ujfundland, okt. 10. A szeptemberi vihar óta semmit sem hallani a 17 eltűnt francia hajóról. Ezekkel együtt 500 ember is elpusztult.

Uri cigányprimás.

Budapest, okt. 10. Rózsa Bandi, Ugron Gábor volt titkára, Zöldi Marci példájára a köruti kávéházba állott be cigányprimásnak, hol tegnap este nagy sikerrel játszott. Az egész bandával egy előkelő kávéház tárgyal szerződés céljából.

KÜLÖNFÉLÉK.

Ábránd.

Ha eltűnődve járok, kelek
Ugy elfog néha valami,
Valami fájó, néma sejtés,
Ki sem tudom azt mondani.

Szeretném, hogyha e világon
Egyetlen kis hely volna csak,
Hol földi büntől megtisztulva
Lehullna rólunk a salak.

Szeretném, ha árnyas erdők közt
Meredek hegyek mély ölen,
Szerelmet zúgó fák hajtánák,
Rezgő ágaitak fölém.

S míg zengő dalra bus pacsirta
Kis fülemilétet tanít:
Ábrándozva, mámorba fulva
Csókolnám rózsám ajkait.

Gál Zoltán.

* **Üdvarias éjjeli őr.** Polgármester (az éjjeli őröz): Miért nem lépett közbe, mikor a diákok az elmúlt éjjel énekeltek és ordítottak?

Éjjeli őr: Bocsanat, polgármester ur, de oly csinos női hallgatók voltak a zajongók között, hogy nem gorombáskodhattam.

* **Kincsek a tenger fenekén.** Évről-évre hallunk hírt hajó szerencsétlenségekről és eltekintve attól, hogy hány szerencsétlen ember leli sirját a hullámok közt, természetesen azok a nagyértékű tárgyak is veszendőbe mennek, amelyekkel a hajó meg volt rakodva. Néha-néha sikerül ilyen elsüllyedt hajót kiemelni a tenger mélyéből. Cseszmé mellett az égei tengeren, Khiosz sziget ellenében 1770-ben véres tengeri csatát vívott az orosz és a török flotta. Elsüllyedt itt két orosz admirális-hajó s erre feleletképpen az oroszok az összes török hadihajókat elsüllyesztették. Most nem régiben a török kormány az ügyességükről híres görög buvárok által kutatást eszközöltetett Cseszmé mellett a tenger fenekén és pedig fényes eredménnyel. Ott, a hol az orosz admirális hajó süllyedt el, egy tizenkétezer arannyal tartalmazó ládát találtak a buvárok, ezenkívül nagyon sok ezüstöt, drágaságot, valamint igen sok löszerszámot. A török kormány most elhatározta, hogy azokat a helyeket is felkutatattja, a hol a török hadihajók süllyedtek el.

* **Nem vezett el.** Háziasszony (a távozóban levő cseléd kefferjét átnézve): Tessék, magánál találok azt a finom lepedőt, melyet olyan sokáig kerestem.

Cseléd: Na látja, nagyságos asszony, hogy nem vezett el.

* **A méh mint postás.** A levélszállítás eredeti módját alkalmazza egy angol föld birtokos. Mikrofotolikus uton írja meg egy darabka papirosra levelét és ezt a méh testére ragasztja. A méhet ugyanugy tanítja be a szállításra, mint ez a postagalamboknál szokás. Ha a gyakorlatban tényleg sikerül az angol kísérlete, úgy ennek óriási előnye lesz a postagalambok felett. Mert jó szem legyen az, a mely észreveszi majd a háboruban a levegőben levelet vivő méhet, de meg aztán ember legyen, a ki azt elfogja.

* **Asszonyi észjárás.** — Lásd, édes férjem uram, mindig azt állítottad, hogy a napsugarak vagyok. Egy olyan sugar óránként 300.000 kilo-

méternyi távot fut be és engem még Nizzába sem engedsz.

* **A vihar megjósolása.** Egy Wenden nevű belga tudós megírta nemrég egy tudományos folyóiratban, hogy ő kitalálta a módját, hogyan lehet bármely bekövetkező vihart hetvenkét órával előbb megjósolni. Módszerét így adja elő: „Megállapítottam, hogy minden vihar előtt hetvenkét órával előbb az ég zöldeskék színű volt, a melyet fényes átlátszósága miatt smaragd-zöldnek szoktak nevezni. Napfölkeltkor vagy naplementekor különös fénye van az égnek, melyben a zöld szín dominál. — Amióta ezt az összefüggést sikerült konstatalnom, — mondja tovább — minden vihart hetvenkét órával előre megjósolok.” — Erre azt a megjegyzést tehetjük, hogy a magyar paraszt már régen tudja azt, a mit a belga tudós most nagy felfedezés gyanánt hirdet. Az alföldi juhász, csikós, halász és csordás csak ránéz az égre s előre megmondja: eső lesz, vagy szél lesz.

* **Első a hivatás.** Amerikai riporter (az élet-unthoz, aki föl akarja épen akasztani magát): Ha siet, akkor az esti lapba is belekerülhet még.

Szenzáció Becskereken.

E város egyik lakója, Braun Péter ur különösen érdekes levélben tanúságot tesz megelőgettségéről. Sokáig fájdalmas betegség áldozata volt és oly szerencsés volt, hogy abból ha nem is gyógyult ki teljesen, de legalább a betegség veszedelmességét és fájdalmasságát mérsékelte.

— Van szerencsém önökkel tudatni, írja, hogy a Dr. Williams-féle Pink-pilula igen jó eredményt gyakorolt reám. Asztmatikus vagyok, s csak nagyon nehezen tudtam lélegzetet venni. Lehetetlen volt éjjel fekvőn és aludnom, a mi nagyon kimerített. Ma sokkal jobban vagyok, s miután látom, mily jó eredményt értem el, remélem, hogy teljesen is meg fogok gyógyulni s a Pink-pilulák használatát folytatom.

E pilulák, melyek ma általánosan jó hírnek örvendenek, a vér helyreállítására kitűnőek. A vérkeringést szabályozzák és az egész szervezet működését rendszeresítik. Visszaadják a szervezet elvesztett erejét és meggyógyítják az elgyöngülést vagy a vér tisztatlansága által létrejött betegségeket. Ily módon legyőzhető a vérszegénység, sárgaság, reuma az idegbetegségek, az angolkór és a gyermekeknek a vitus tánc.

A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 3 Korona 50 fillér és hat doboz 18 Korona. Magyarországi főraktár **Török József** gyógyszerárban, Budapest, Király-utca 12.

REGÉNY.

A „Világ Szive”.

— Regény 2 kötetben. —

Angolból fordította: **Krampera János.**

(Folytatás.)

111.

— Hogy jutott ide ez a nő, Maya és mit keresett itt? — kérde a sennor.

— Magam sem tudom, hogy juthatott ide, — hebegé neje. — Komornáim már elmentek s vetkeződni kezdtem, midőn abba a tükörbe nézve megpillantottam őt hátam megett, a mint a csupasz késsel kezében kémlelte a szobát. Hirtelen meglátta a bölcst, a kést felemelte s feléje tartott. Erre én megfordultam s oly erősen lartám, a mint csak tudtam, de sokkal erősebb volt nálam s már-már legyűrt, úgy, hogy ha Ignatio nem jön segítségemre, addig már végezett volna fiunkkal.

— Igaz ez? — kérde a sennor Nahuát.

— Igaz, fehér ember.

— Miért akartál elpusztítani egy ily ártatlan lelket?

— Nem természetszerű e, hogy el akartam láb alól tenni azt a gyereket, kinek az én gyerekem helyét kellene elfoglalnia s meg akartam szívét törni annak az asszonynak, a ki megtörte az enyémet? — felelé mogorván Nahuá. — Sok gyerekek közt ér-

tesültem ám arról a holnapi ünnepélyről is, fehér ember, melyben le akarják tenni férjemet s jövőjét el akarják rabolni gyermekemnek, hogy helyet csináljanak neked és a te magzatodnak. Te néked, fehér vándor és a te fiadnak, az ég szülöttének, Szabadítónak.

— Mit tehetünk mi mind erről, te asszony, a kinek egy puma szive van kebledben. Ha Tikalt leteszik helyéről, bünei miatt történik az.

— Ha pedig titeket tesznek helyére, fehér ember, az minden bizonynyal a ti ére nyeitek miatt történik, ugy-e? Tudd meg oh fekete lelkű rabszolga, én mondom neked, hogy ismerem a valót. Tudom, hogyan hamisítottátok meg az írást és tettétek a hamisítottat a valódi helyett a Szívnek szent szimbólumába. Azt is tudom, hogy atyám volt az, a ki kezetekre járt, mert bár meghalt már, halála előtt leírta az egész történetet s átadta nekem a valódi, az ősi jóslattal együtt, melyet elég merészek voltatok ellopni a Szanktuáriumból.

Igen, kezembem vannak a bizonyítékok s ha szükségem lesz rá, be is mutatom őket. Nem egyenesen azért jöttem ide, hogy öljek, legalább is nem a gyermek végett, de a mint megláttam, hogyan szendereg ből csőjében, a gonosz erőt vett rajtam s hirtelen elhatároztam, hogy sérelmeimért boszút állok rajta és anyján. E b b e n csalódtam, de ha majd bejelentelek a Tanács előtt, nem fogok csalódnai s akkor majd megtudjátok, mi vár rátok s utólr a halál, melyet megérdemeltetek.

— Az jutott eszerbe, édes férjem, — szólalt meg hidegen Maya, — hogy ha meg akarjuk menteni a magunk életét, meg kell fosztanunk ezt az asszonyt az övétől. Ezt a sorsot ugy is régen megérdemelte s nem is lesz egyikünknek sem bűnűl felrható, tudva azt, hogy mi hozta őt ide.

Mikor Nahua meghallá e szavakat, gőresösen szabadulni iparkodott a sennor markából és segélykiáltásra nyitotta száját.

— Csendben légy! — mordult rá Strickland, — ha azt akarod, hogy benned maradjon a lélek. Ignatio! zárd csak be az ajtókat s add ide azt a sálat.

Megtettem, a szállal aztán hátra kötötük Nahua kezét s betörtük száját úgy, hogy egy hangot sem tudott kiadni. Végül egy bőrvéllel térdeit is összekötöttük, hogy mozdulni sem tudott, tuskó gyanánt feküdt a földön s bámult ránk izzó szemével.

— Most pedig tartsunk tanácsot, — mondtam.

— Igen, — monda a sennor, — tanácskozzunk, mert nagy szükségünk van rá. Kettő közül az egyiket meg kell tennünk, vagy megöljük ezt a nőt, vagy rögtön menekülünk a városból, mert ha élve hagyja el e helyet, biztosak lehetünk, hogy halálra juttatnak bennünket az oltár előtt. Igen! és nemesak minket, gyermekünket is.

— Menekülni! — szólt Maya. — Hogyan menekülhetnénk, mikor én még nem vagyok egészséges, a baba pedig még oly ifju és gyöngö? Ha ki is juthatnánk a városból s átmehehnénk a tavon, biztosan elpusztulnánk a hegység havasai közt, vagy a pusztaságban.

— Akkor Nahuának kell meghalnia, — monda a sennor, — mert hiába esketnénk meg a hallgatásra, nincs oly rettenetes eskü, mit meg ne törne, csak hogy kielégítse gyűlöletét és romlásba döntson minket. Nem ugy van, Ignatio?

— Ugy látszik bizony, hogy nincs másképen, — feleltem rosz kedvvel, — és mégis, retentő egy dolog ez.

— Retentő, retentő, de mégis meg kell történnie, — monda a sennor — és pedig fiamra és nőmre való tekintettel valószínűleg nekem kell megtenni. Oh! hogy én már arra születtém, hogy egész életemben ilyen kényszerűségekkel álljak szemben! Nem lehetne a véghezvitelre valakit találni?

— Nem, mert akkor kiszülhetne rólunk, hogy gyilkosok vagyunk. Adjatok egy kést. Nem. Jobb lesz, ha csak a kezemet használom, legalább azt mondhatom a Tanács előtt

hogy gyilkossági kísérleten érvén őt, megragadtam s hirtelen puszte erőmmel szoritottam ki belőle a lelket, a nélkül, hogy dühömben idáig akartam volna menni.

Odament a földön fekvő Nahuához s mellé térdelt, mi pedig megiszonyodott szízzel fordultunk el s tenyerünkkel elfődtük arezunkat.

Nemsokára ujra mellettünk állott. — Megtörtént? — kérde rekedt hangon Maya.

— Nem és én általam nem is fog megtörténni, — monda határozottan a sennor. — Hamarabb ki tudnám szoritni a lelket saját testemből, semmint megfojtsam ezt a védtelen asszonyt, bármily vérengző szívű gyilkos legyen is különben. Ha meg kell gyilkolni, tegye meg más ember.

— Akkor hát nem is lesz megtevé, — monda Maya. — Most pedig, miután így állunk, gondolkozzunk a menekülésről, mert az éj mulik s minden reményünk a futásban van.

— Mi lesz ezzel az asszonyval? — kérdelem. — Magunkkal nem vihetjük.

— Nem, de megkötözve itt hagyjuk, hadd maradjon itt, míg valaki megtalálja, — szólt a sennor. — Megkegyelmezzünk éltednek, Nahua, bár tanulna róla kemény szived.

Béke veled!
(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 13. Bérlet 10-ik szám „A”

Holnap, csütörtökön, október hó 11-én:

Francillon.

Színmű 3 felv. Irta: Ifj. Dumas Sándor.

SZEMÉLYEK:

Riverolle . . . Ifj. Szathmáry . . . Simeux . . . Odry Árpád
Riverolle L. . . Komjáthy J. . . Francine . . . T. Halmi M.
Grandredon . . . Pataki Béla . . . Riverolle A. . . Szabó Irma

Holnapután, pénteken, okt. 12-én:

Névtelen levelek.

Bohózat 3 felvonásban.

Színházi műsor.

S z o m b a t o n, okt. 13 án. bérlet 12. sz. „C” — negyedszer: **A csillag fia.** (Bar-Kochba). Enekes legenda 5 képen.

V a s á r n a p, okt. 14-én, két előadás. Délután 3 óraker félhétárakal **Liliom Klari.** Eredeti népszínmű 3 felvonásban. Irta és zenéjét szerzette: Dóczy József. Este 7 és fél óraker, bérletszűnetben, újdonságul először **Az anyaföld.** Eredeti magyar népdrama 3 felvonásban. Irta: Géczy István.

SZERKESZTŐI-POSTA.

Gillette „Az örültek sirja” című története nem közölhető. Nagyon ósdi és háborzongató. Talán más jobban sikerül.

V. Zs Szép eszme kopott mezbe öltöztetve Az, hogy **Szent Dávid felső terczet játszik odafenn,** talán még sem illik belö egy leiró költeménybe.

B. E. Csenger. Várom a többit.

K. Gizella Budapest. Várjuk a többieket is. Kérjük azonban, hogy a papirnak csak egyik oldalára tessék írni.

Gy. E. Helyben. Tárcait máskor is szivesen fogadjuk. Keressen fel minél gyakrabban!

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

NYILT-TÉR.

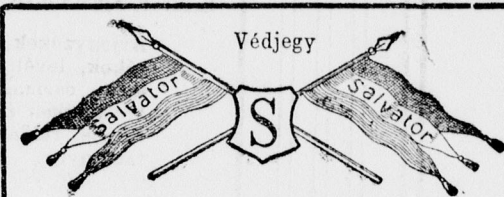
Vegyünk Schweizer-selymet!

Kérjen ön mintát fekete, fehér vagy színes újdonságainkból, méterenként 1 kor. 20 fillértől 18 koronáig.

Különlegesség: Selyemszövetek, látogatási-, menyasszonyi-, bál- és utcai tolettékhez, valamint blousok, bélések stb.-hez.

Ausztria és Magyarországon közvetlen magánfeleknek adunk el és a kiválasztott selyem-szöveteket vám- és bérmentesen a lakásra küldjük.

Schweizer & Co. Luzern
(Schweiz) selyemszövet-kivitel.

Vesebajoknál,
a hólyag bántalmainál
és köszvénynél,
az emésztési és lélegzési
szervek hurutainál,
a **Lithion-forrás**

Salvator

kitűnő sikerrel használtatik. E forrás kiváló tulajdonságai:

Húgyhajtó hatása.

Vasmentes. Kellemes ízű.

Könnyen emészthető.

Első rangu gyógyviz és diatetikus ital. Számos orvosi tekintélyek által különösen oly egyéneknek ajánlva, a kik ülő életmódjuk folytán **aranyeres bántalmakban, hasi pocsiga, máj- és veseizgatási tünetekben vagy húgy-savas vesehomok és vesehóvek** képződésében szenvednek.

Kapható ásványvízkereskedésekben és gyógyszerárakban.

A Salvator-forrás Igazgatósága Eperjesen.

APRÓ HIRDETÉSEK

Apró hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban Kossuth-utca 13.

Apró hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban Kossuth-utca 13.

E rovatban az egyezori beiktatás 10 szögig 40 fillér, minden további szó 2 fillérbe kerül, vastagabb betűkből minden szó 2 fillérrel több. Vidékről beküldhető az apró hirdetések postautalvánnyal; a postautalvány szövegére az apró hirdetés szövege is feljegyezhető. A legkisebb hirdetés 40 fillér.

Ház, mesés olcsó!	Eladó	Pincze,	Régi könyvek
Kényelmes, egészséges, szilárd, elköltözés miatt eladó. Vételárának csak fele fizetendő. Teleki-u. 6.	egy hosszú, fiókos íróasztal, iroda számára. Értekezhetni Kossuth-utca 13. szám alatt, a Csokonai-papirkereskedésben.	mely üveges borok beaktározására igen alkalmas, Kossuth-utca 13. számú háznál kiadó. Értekezhetni ugyanott.	magyar, latin, német (tudományos művek), igen jutányos áron eladók. — Értekezhetni a Csokonai-nyomdában — Karabélyos Zoltánnal.

KÖNYVKÖTÉSZEZET. * PAPIRKERESKEDÉS.

Csokonai-Nyomda

DEBRECZEN, KOSSUTH-UTCZA 13. SZ.

Ajánkozunk a sokszorosító-szakmába vágó mindeennemű munkák elkészítésére. Modern berendezésünkkel és kitűnő munkaerőnkkel a legnagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izlées nyomtatványok, valamint művészi kivitelű diszmunkák is készülnek és pedig:

KERESKEDŐK RÉSZÉRE:

Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegyzékek, levélpapírok és borítékok, címkek, csomag-jegyek, áru-mintajegyek, bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák, csinos reklámlakatok és egyéb nyomtatványok.

TANINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Az összes naplók, osztálykönyvek, diszes bizonyítványok, havi és évi értesítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

ÜGYVÉDEK RÉSZÉRE:

A legtöbb nyomtatványt raktáron tartjuk, a készleten nem levőt pedig — bármily mennyiségben — a legrövidebb idő alatt készítjük el.

PÉNZINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Mindennemű üzleti könyvek és egyéb kezelési nyomtatványok, u. m.: napi ıvek, lejáratı jegyzékek, sorsolási értesítések és egyéb ismertetések csinos fızetekben, szerzıdéskek kötelezvények, váltók, biztosítéki okiratok stb.

VIGALMI RENDEZŐK RÉSZÉRE:

Izlées kivitelű bálı meghívók, szinlapok, programmok, beléptı jegyek, diszes táncrendek, stb.

KÜLÖNBÖZŐ ALKALMAKRA:

Eljegyzési és esketési jegyek és egyéb családı értesítések elegáns kartonra vagy mindennemű új divatú finom papírra nyomva, névjegyek, levélpapírok stb.

Könyvkötészetünk a modern technika eszközeivel dusan felszerelt könyvkötészet és diszmű-intézet, elvállalja gyors, olcsó és izlées elkészítését:

Iskolai könyvek,
Könyvtárak,

Ipari és kereskedelmi könyvek,
Nyomtatványok,
Diszes táncrendek

Emlékkönyvek,
Albumok,

és minden e szakmába vágó különlegességeknek.

Ajánljuk a kor igényeinek megfelelően berendezett

Papirkereskedésünket

melyben a legjobb minőségű papır-, író-, rajz- és festészetı szerek kaphatók. Ajánljuk továbbá dusan felszerelt papırgyári raktárunkat, mindennemű irodal-, csomagoló-, levélpapırok beszerzésére, továbbá iskolai írıkák és fızetek, tollak, tollszárak, teljes irodal és iskolai berendezésekre.

A Debreczeni Ellenőr

kiadóhivatala a legjutányosabb áron vállal hirdetésekert feltűnő és izlées kivitelben.

Minden munka a legnagyobb gondal kiállıtva mindamellert más kezdetleges kivitelnél olcsóbb áron.